Temps durant l'any - Trenta-unè diumenge

Per FrancescR el dl., 29/10/2018 - 00:00

Dt 6,2-6
He 7,23-28
Mc 12,28b-34

JESÚS SEMPRE MATISA

Una pregunta ben curiosa

Aquesta vegada començarem pel final. Marc acaba dient: “Ningú no s’atreví a fer-li cap més pregunta.” Potser per no ser corregit; potser perquè Jesús va llegir els seus pensaments i va intuir que el volien “provar”, cosa que l’Evangeli diu més d’una vegada. O simplement, perquè només et pots acostar al Mestre amb el cor i els ulls clars, delerós de saber de debò la veritat. Per altra banda, no deixa de ser curiós que li preguntessin quin és el primer manament de la Llei, aquella pregària (“Shemà, Israel, escolta Israel!”) que tot bon jueu deia si més no una vegada cada dia de la seva vida conscient i religiosa. Era tan elemental com preguntar-li a un nen de 8 anys la “taula del 2”. Però, ja ho sabem, són coses dels prejudicis que aquella gent del Temple tenia contra Jesús.

Una resposta inesperada

Jesús sempre sorprèn, sempre diu més del que li preguntem, perquè la seva visió del món de la fe i de la religió no es queda en el Temple sinó que s’estén pels carrers, per les cases, per la vida de la convivència. I per això la seva resposta va més enllà. Aquest “més enllà” és el que dona autenticitat a la nostra pregària, als nostres esquemes, potser massa religiosos. Perquè per a ell l’amor a Déu es tradueix en l’amor als altres. Com que només tenim un sol cor que estima, aquest amor ha d’arribar a Déu i al proïsme. No es pot quedar en les parets del nostre racó de pregar, ni en els sentiments eteris que poden acompanyar una fe vaporosa, sinó una fe encarnada en la vida quotidiana. Per a Jesús, tan “absolut” és Déu, el Pare, com la imatge de Déu, el germà, la germana. Això ho té clar des del moment en què es va encarnar i identificar amb la condició humana.

El mestre de la Llei capgirat

Segur que havia de ser el contacte, l’empatia que Jesús provocava amb la seva veritat als ulls i a les paraules. Si no, no s’explica que el Mestre de la Llei fes un tomb tan copernicà a les seves pràctiques religioses, al seu tarannà i a les seves tradicions ancestrals. I arribés a dir el que va dir ! Per això, ara el qui es meravella és Jesús. I li diu: “No estàs lluny del Regne!” Tant de bo t’atrapi l Esperit de l’Evangeli. Deixa les teves seguretats i rutines, i deixa’t atrapar pel risc i una nova vida...

Alguna vegada ens ha d’atrapar aquest vertigen de l’Evangeli. Alguna vegada hem de fer un “Ah, ara ho veig!” Aquesta petita il·luminació té un poder de síntesi i un atractiu que ens dóna força per tirar endavant. És aleshores quan ens ha arribat la bona notícia de l’Evangeli. Seria força interessant veure com va tornar a casa seva o al Temple aquell mestre de la Llei...

ETIQUETES
LLEI TEMPLE AMOR